

รายงานการวิจัย
การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัด
นครศรีธรรมราช

Financial Management for Financial Strength of the Elderly in Nakhon Si
Thammarat Province.

สุวัฒนา	พวงสุวรรณ	Suwattana Puangsuwan
อรอนงค์	นวลเศรษฐ	Onanong Nuansate
อรอุมา	ร่มเย็น	Onuma Romyen
จตุพร	อภิโชติภูตินันท์	Jatuporn Apichotphudinun

คณะเทคโนโลยีการจัดการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ไสใหญ่)
ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย งบประมาณแผ่นดิน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราชสำเร็จได้ด้วยความตั้งใจและมุ่งมั่นในงานที่รับผิดชอบของผู้วิจัยด้วยกำลังใจจากผู้รอบข้างใกล้ชิดและพลังอำนาจของการระลึกถึงครูอาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้จึงเป็นพลังให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราชทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและคณาจารย์ที่ได้เสียสละเวลาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของงานอย่างเป็นประโยชน์ยิ่งจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์และบรรลุผลได้ดังความตั้งใจและขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ที่ให้โอกาสมอบทุนสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้ด้วย

คณะผู้วิจัย

สิงหาคม 2562

การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัด นครศรีธรรมราช

สุวัฒนา พวงสุวรรณ , อรุณา ร่มเย็น , อรอนงค์ นวลเศรษฐ , จตุพร อภิโชติภูตินันท์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช 2) ศึกษาการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช 3) ศึกษาความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช 4) เปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกับการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช และ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเงินกับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ราย

ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.53$) โดยมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินอยู่ในระดับมาก

($\bar{x} = 3.69$) การบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$) การบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$) การบริหารจัดการการเงินด้านการออม อยู่ในระดับมาก

($\bar{x} = 3.56$) และการบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$) ตามลำดับ

ประเด็นความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=4.40$) ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ประเด็นที่สูงที่สุด คือ การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยที่ลดลง ในระดับมาก ($\bar{x}=4.09$) และประเด็นที่น้อยที่สุด คือ มีหนี้สินที่ลดลงก่อให้เกิดรายได้มากกว่าหนี้สินเพื่อการบริโภค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.08$)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สินมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

คำสำคัญ : การบริหารจัดการการเงิน , ความเข้มแข็งทางการเงิน

Financial Management for Financial Strength of the Elderly in Nakhon Si
Thammarat Province.

Suwattana Puangsuwan , Onuma Romyen , Onanong Nuansate , Jatuporn
Apichotphudinun.

Abstract

The purpose of this research is 1) To study the demographic characteristics of the elderly in Nakhon Si Thammarat Province 2) To study the financial management of the elderly in Nakhon Si Thammarat Province 3) To study the financial strength of the elderly in Nakhon Si Thammarat Province 4) Compare the demographic characteristics with financial management of the elderly in Nakhon Si Thammarat province and 5) To study the relationship between financial management and financial strength of the elderly in Nakhon Si Thammarat Province by using the sample group consisted of 400people.

The study indicated that Financial Management of the Elderly in Nakhon Si Thammarat Province In overall, it was in the high level (\bar{X} = 3.53), with the financial management of the debt in the high level. (\bar{X} = 3.69) Income management Was at a high level (\bar{X} = 3.64) financial management regarding expenses High level (\bar{X} = 3.63) Financial management for savings At a high level (\bar{X} = 3.56) and financial management for investment Moderate level (\bar{X} = 3.11) respectively

Financial strength of the elderly in Nakhon Si Thammarat province Overall, it was at a moderate level (\bar{X} = 4.40) financial strength of the elderly in Nakhon Si Thammarat province. The highest point is the high level of extravagant spending (\bar{X} = 4.09) and the smallest is that the reduced debt generates more income than the debt for consumption. Is at a medium level (\bar{X} = 3.08)

The hypothesis testing found that financial management in each aspect, expenditure, saving, investment and debt were related to the financial strength of the elderly in Nakhon Si Thammarat Province.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ง)
สารบัญ	(จ)
สารบัญตาราง	(ช)
สารบัญภาพ	(ญ)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 กรอบแนวคิดงานวิจัย	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเงิน	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความเข้มแข็งทางการเงิน	20
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ	23
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 การกำหนดประชากรและตัวอย่างประชากร	33
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
3.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	38

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลวิจัย	60
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	65
5.3 ข้อเสนอแนะ	67

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	แสดงจำนวนประชากรผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช	3
2.1	แสดงการคาดประมาณแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงประชากรไทย	24
3.1	แสดงจำนวนประชากรผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช	34
3.2	แสดงการคำนวณสัดส่วนเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละอำเภอ	35
4.1	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	41
4.2	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไป	41

	ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	
4.3	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	42
4.4	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	42
4.5	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนบุตร	43
4.6	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	43
4.7	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	44
4.8	แสดงภาพรวมค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติของข้อมูลการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช	44
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติของข้อมูลการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านรายได้	45
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติของข้อมูลการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านค่าใช้จ่าย	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า	
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติของข้อมูลการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการออม	47	
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติของข้อมูลการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการลงทุน	48	
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติของข้อมูลการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านหนี้สิน	48	
4.14	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความคิดเห็นของข้อมูลความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช	49	
4.15	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ	50	ทาง
4.16	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ	51	ทาง
4.17	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามสถานภาพ	52	ทาง

4.18	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็ง การเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา	54	ทาง
4.19	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็ง การเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนบุตร	55	ทาง
4.20	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็ง การเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	56	ทาง
4.21	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็ง การเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ	58	ทาง
5.1	แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างส่งผลต่อการ บริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุที่แตกต่างกัน	62	
5.2	แสดงความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการการเงิน ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย		

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
5.2	แสดงความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการการเงิน ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็ง ทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช	64

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2.1	แสดงแบบจำลองการสร้างความมั่งคั่ง	21

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การลดลงของอัตราการตายและอัตราการเจริญพันธุ์ ซึ่งทำให้จำนวนผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ประมาณการในปี 2563 จะมีประชากรผู้สูงอายุที่อายุตั้งแต่ 60 ปี อยู่ประมาณ 1 ใน 6 ของประชากรทั้งหมด เนื่องมาจากคนไทยมีอายุยืนยาวขึ้น จากการนำเอาวิทยาการทางการแพทย์สมัยใหม่เข้ามาใช้ และการดำเนินงานทางด้านสาธารณสุข มีการขยายบริการทางการแพทย์ เพิ่มจำนวนศูนย์บริการสาธารณสุข และโรงพยาบาลไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ หรือการมีโครงการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน (ข้อมูล : ส่วนอนามัยผู้สูงอายุ สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข) ซึ่งจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของไทยในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุนั้น จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริโภค การออม การลงทุน การคลังของประเทศ ไปจนถึงภาคการผลิต ที่จะได้รับผลโดยตรงจากการลดลงของประชากรกลุ่มวัยทำงาน และในระยะยาวประเทศที่มีผู้สูงอายุเป็นจำนวนมากจะมีความเสี่ยงที่จะประสบกับภาวะการออม และการลงทุน ในประเทศลดต่ำลง เนื่องจากกลุ่มประชากรที่เกษียณหรือเลิกทำงานแล้วจะใช้จ่ายจากการออมสะสม ทำให้ระดับการออมของครัวเรือน และการลงทุนของประเทศได้รับผลกระทบ

จากแผนพัฒนาผู้สูงอายุฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564) ให้ความสำคัญต่อวงจรชีวิตและความสำคัญของคนที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ โดยมีมุมมองว่า ผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อสังคมและสมควรส่งเสริมให้คงคุณค่าไว้ให้นานที่สุด แต่ในกรณีตกอยู่ในฐานะผู้พึ่งพิงผู้อื่น ครอบครัว ชุมชน ต้องเป็นด่านแรกที่เกื้อกูลให้ผู้สูงอายุดำรงอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ โดยมีสวัสดิการจากรัฐเป็นระบบเสริม เพื่อเป็นหลักประกันในวัยสูงอายุและความมั่นคงของสังคม

สภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงมากในปัจจุบัน ส่งผลให้โครงสร้างครอบครัวที่สมัยก่อนเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ อยู่ด้วยกันหลายคน กลายเป็นลักษณะครอบครัวเดี่ยวมากยิ่งขึ้น ทำให้ความรัก ความผูกพัน ความใกล้ชิด ของคนในครอบครัวมีน้อยลง ผู้สูงอายุต้องอยู่เพียงลำพัง ขาดการดูแลเอาใจใส่จากสมาชิกในครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาผู้สูงอายุไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควรทำให้เกิดความรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง ไม่มีใครดูแลยามเจ็บป่วย ปัญหาด้านการเงินที่ต้องเลี้ยงชีพ ไม่มีลูกหลานมาช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่าย เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต จึงควรให้ความสำคัญกับการดูแลและเอาใจใส่ผู้สูงอายุ และจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเบื้องต้นจากงานวิจัยหลาย ๆ ฉบับ ส่วนใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องของสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ แต่การศึกษาใน

ประเด็นของการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุยังมีน้อย ผู้สูงอายุได้มีการบริหารจัดการการเงินในปัจจุบันอย่างไร สามารถดูแลจัดการได้เองหรือให้ลูกหลาน หรือบุคคลอื่นเป็นคนดูแลให้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยว่าในปัจจุบันผู้สูงอายุมีการบริหารจัดการการเงิน ทั้งการออมเงิน การจ่ายเงิน ภาระหนี้สิน อย่างไร เพื่อที่จะได้แนวทางที่เหมาะสมที่สุดที่จะชี้แนะผู้สูงอายุบริหารจัดการการเงินที่จะนำมาซึ่งความเข้มแข็งทางการเงินซึ่งความเข้มแข็งทางการเงินคือ ต้องมีรายได้มากกว่ารายจ่าย และเหลือเพียงพอเพื่อเก็บออม

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกับการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการการเงินกับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สมมติฐานงานวิจัย

การศึกษาการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีสมมติฐานดังนี้

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อการบริหารจัดการการเงินที่ต่างกัน
2. การบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงิน

ขอบเขตงานวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ซึ่งได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และหนี้สิน ที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตด้านพื้นที่ที่เลือกศึกษา

เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่ ประกอบด้วย 23 อำเภอ (สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง, มีนาคม 2559) ซึ่งแต่ละอำเภอมียังมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ ดังนี้

อำเภอ	จำนวนประชากรผู้สูงอายุ
ทุ่งสง	20,358
เมือง	30,092
พรหมคีรี	6,225
ลาสกา	7,649
ฉวาง	12,316
พิปูน	5,360
เชียรใหญ่	8,156
ชะอวด	13,644
ท่าศาลา	16,118
นาบอน	4,313
ทุ่งใหญ่	9,648
ปากพนัง	18,067
ร่อนพิบูลย์	12,722
สิชล	15,193
ขนอม	5,209

หัวไทร	12,207
บางชั้น	4,615
ถ้ำพรรณรา	2,431
จุฬาภรณ์	4,323
พระพรหม	6,401
นบพิตำ	3,853
ช้างกลาง	4,358
เฉลิมพระเกียรติ	5,016
รวม	228,274

เนื่องจากจังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนอำเภอทั้งหมด 23 อำเภอ ซึ่งมีจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างเพียง 2 อำเภอ ในการทำวิจัย ได้แก่ อำเภอเมืองและอำเภอทุ่งสง เนื่องจากมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุจำนวนมาก และสภาพพื้นที่มีทั้งชุมชนเมืองและชุมชนชนบท

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้ทราบถึงวิธีการบริหารจัดการการเงินและสามารถค้นพบแนวทางที่เหมาะสมที่สุดในการชี้แนะให้ผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราชในการบริหารจัดการการเงินเพื่อนำไปสู่ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

กรอบแนวความคิดงานวิจัย

ลักษณะประชากรศาสตร์

- เพศ
- อายุ
- สถานภาพ
- ระดับการศึกษา
- จำนวนบุตร
- จำนวนสมาชิกในครอบครัว
- อาชีพ

นิยามศัพท์ในการวิจัย

การบริหารจัดการการเงิน หมายถึง การวางแผน เตรียมการทางการเงิน ได้แก่ ด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และ หนี้สิน เพื่อนำไปสู่ความมั่นคงทางการเงินในอนาคตซึ่งสามารถนำไปสู่อิสรภาพทางการเงินได้

ความเข้มแข็งทางการเงิน หมายถึง ความเข้มแข็งทางการเงินเป็นตัวชี้วัดว่าคุณสมบัติที่มีการบริหารจัดการทางการเงินได้ดี สามารถนำไปสู่ความเข้มแข็งทางการเงิน จะใช้เกณฑ์วัดความมั่งคั่งหรือการไปสู่อิสรภาพทางการเงินของคุณคือเป็นตัวชี้วัด

บทที่ 2

ผู้ประกอบการ

การประกอบการ (Entrepreneurship) ที่มา ของคำว่า “การประกอบการ” หรือบางทีใช้คำว่า “การเป็นผู้ประกอบการ หรือ ความเป็น ผู้ประกอบการ” มาจากตัวบุคคลที่เรียกว่า “ผู้ประกอบการ (Entrepreneur)” ซึ่งปัจจุบันมักมีความเกี่ยวข้องกับการ เริ่มต้นธุรกิจ เป็นเจ้าของธุรกิจ ซึ่งมีความหมายเพียงผิวเผินเท่านั้น ทั้งนี้จุดเริ่มต้นมีการใช้คำว่า “ผู้ประกอบการ” นั้นเริ่มในช่วงปลายศตวรรษที่ 17 กับต้นศตวรรษที่ 18 ซึ่งสองนักเศรษฐศาสตร์ที่ถือได้ว่าเป็นผู้วางรากฐาน เศรษฐศาสตร์คลาสสิก (Classic Economic) ได้แก่ Richard Cantillon และ Adam Smith ได้นำเสนอปัจจัยทางการผลิต (factor of production) 4 ปัจจัยในด้วยกัน ได้แก่ 1. ที่ดินหรือทรัพยากรธรรมชาติ 2. แรงงาน 3. ทุน และ 4. ผู้ประกอบการ ถึงแม้ว่าจะมีการข้อโต้แย้งในกลุ่มนักเศรษฐศาสตร์ในการพิจารณาอรัญผู้ประกอบการเป็นหนึ่งในสี่ ปัจจัยในการผลิต อย่างไรก็ตามก็ดีผู้ประกอบการถือได้ว่าเป็นบุคคลที่รวบรวมปัจจัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นที่ดินหรือทรัพยากร แรงงานและทุนเพื่อทำผลกำไร นอกจากนี้ Richard Cantillon ยังได้ทำการศึกษาถึงแนวคิดของผู้ประกอบการและได้ กล่าวว่า ผู้ประกอบการถือได้ว่าเป็นผู้รับความเสี่ยง โดยเป็นบุคคลที่ตั้งใจในการรวบรวมทรัพยากรและปัจจัยในการผลิตอื่นๆ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมีความสนใจที่จะอยู่ในสภาวะความไม่แน่นอน ทั้งนี้ Richard Cantillon ได้แยกบทบาทระหว่างผู้ประกอบการกับนายทุนอย่างชัดเจน โดยนายทุนถือได้ว่าเป็น เจ้าของทุนที่ออกเงินทุนให้ผู้ประกอบการในการลงทุน ส่วนผู้ประกอบการเป็นผู้รวบรวมปัจจัยการผลิต รวมไปถึงเงินทุนเพื่อไปประกอบการ นอกจากนี้นักเศรษฐศาสตร์ชาวฝรั่งเศส Jean Baptiste Say ยังได้กล่าวไว้อีกว่าผู้ประกอบการเป็นผู้เคลื่อนย้ายทรัพยากรทาง เศรษฐศาสตร์ออกจากพื้นที่ที่มีประสิทธิภาพในการผลิตที่ต่ำ ไปอยู่ที่สูงกว่า ซึ่ง สามารถกล่าวได้ว่า “ผู้ประกอบการสร้างคุณค่า (Entrepreneurs create value)” ทั้งนี้คำว่า “Entrepreneur” ถือได้ว่าเป็นคำศัพท์ที่มีรากมาจากภาษาฝรั่งเศสในช่วงศตวรรษที่ 13 คำว่า Entreprenre (คำกริยา) หมายความว่า เข้ากระทำบางอย่าง (to do something) หรือเข้ารับภาระหน้าที่ (to undertake) แต่คำว่า Entrepreneur เป็นคำนาม ของตัวบุคคล ดังนั้นจึงมีความหมายถึง บุคคลที่เข้ารับผิดชอบภาระหน้าที่ หรือเข้ากระทำ อย่างใดอย่างหนึ่ง “one who undertakes (some task)” ดังนั้น จึงให้คำนิยามของคำ ว่า ผู้ประกอบการ “Entrepreneur” คือ “ตัวบุคคลที่มีภาระหน้าที่ในการก่อตั้ง จัดการ รวบรวม ทรัพยากรและ ปัจจัยการผลิตอื่นๆ ในการประกอบธุรกิจ โดยหวังผลตอบแทนในอนาคต”ในช่วงศตวรรษที่ 20 ความเข้าใจทางด้าน

การเป็นผู้ประกอบการนั้น ได้มีการพัฒนาต่อยอดจากนักเศรษฐศาสตร์ชาวออสเตรีย (Austrian economists) ไม่ว่าจะเป็น Joseph Schumpeter, Ludwig von Mises, Friedrich von Hayek และ Israel Kirzner อย่างไรก็ตาม นักเศรษฐศาสตร์ชาวออสเตรียนี้ได้แบ่งแนวความคิดออกเป็น 2 กลุ่ม โดยในกลุ่มแรก นักเศรษฐศาสตร์ชาวออสเตรีย ไม่ว่าจะเป็น Mises, Hayek และ Kirzner มีแนวความคิด การแสวงหาของผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Discovery) โดยมีความเชื่อที่โอกาสทางการประกอบการนั้นมีอยู่และผู้ประกอบการสามารถแสวงหาโอกาสในการ ประกอบกิจการได้ในตลาด นอกจากนี้ยังเชื่ออีกว่าโอกาสทางการประกอบการสามารถเกิดขึ้นได้จากนวัตกรรมการต่อยอด (Incremental Innovation) ในทางกลับกันในกลุ่มที่สองนั้น Schumpeter มีความเชื่อว่า การสร้างสรรค์ของ ผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Creation) นอกจากนี้ยังเสนอแนวคิดทางด้าน Creative Destruction หรือการทำลายอย่างสร้างสรรค์โดยมีแนวคิดที่ผู้ประกอบการจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ทางด้านนวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้า และกระบวนการธุรกิจใหม่ เพื่อเป็นช่องทางในการสร้างโอกาสทางธุรกิจ อย่างไรก็ตามทั้งสองแนวคิดของกลุ่มนัก เศรษฐศาสตร์ชาวออสเตรียนี้ได้ผลักดันองค์ความรู้ทางด้านการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) ในวงการวิชาการอย่างมาก

ความหมายของผู้ประกอบการ

นักวิชาการได้นำเสนอความหมายที่หลากหลาย แต่ทั้งนี้ล้วนแล้วมีความเกี่ยวข้องกับการสร้างธุรกิจใหม่ การเป็นเจ้าของธุรกิจ การค้นหาโอกาส และนำเสนอ สินค้าหรือธุรกิจใหม่ อย่างไรก็ตามความหมายที่ถือได้ว่า ได้รับการยอมรับมากที่สุดในวงการวิชาการนั้น คือ “Entrepreneurship is an activity that involves the discovery, evaluation and exploitation of opportunities to introduce new goods and services, way of organizing, markets, processes, and raw materials through organizing efforts that previously had not existed” (Shane, 2003: p.4) “การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการแสวงหา การประเมิน และการหาประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอสินค้าและบริการใหม่ การจัดการรูปแบบใหม่ การตลาดแบบใหม่ กระบวนการใหม่และวัตถุดิบใหม่ ที่ไม่เคยปรากฏอยู่ในปัจจุบัน”

ดังนั้น การประกอบการเป็นกิจกรรมที่มีแรงขับเคลื่อนจากโอกาสซึ่งทำให้สามารถนำเสนอสิ่งใหม่ๆให้เกิดขึ้น ที่จะสามารถสร้างคุณค่าได้จากความหมายที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการประกอบการมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างธุรกิจ ใหม่เพื่อหวังผลกำไร น้อยมากหรือจะเรียกได้ว่าความหมายของการประกอบการไม่ได้เห็นความสำคัญตรงส่วนนี้ หากแต่นักเศรษฐศาสตร์อย่าง Schumpeter ได้กล่าวไว้ว่าการประกอบการเป็นการสร้าง กระตุ้น หรือนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งเป็นเบื้องหลังของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เกิดคุณค่าที่สูงขึ้น จากความหมายของ Shane จะเห็นได้ว่ามี การกล่าวถึงโอกาส (Opportunity) ซึ่งถือได้ว่าเป็นความสำคัญ และเป็นแก่นหลักของความเข้าใจผู้ประกอบการ

แนวทางในการเป็นผู้ประกอบการ

การเป็นผู้ประกอบการในกิจการใดกิจการหนึ่ง เป็นสิ่งที่ทุกคนมองว่าเป็นเรื่องยากต่อการเริ่มต้นเพราะไม่ทราบว่า จะเริ่มต้นจากตรงจุดใดก่อน แล้วทำอย่างไรต่อไป จึงทำให้กิจการของตนเองประสบความสำเร็จได้ในที่สุด ดังนั้น แนวทางเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการ จึงควรเริ่มจากการหาข้อมูล ดังนี้

1. รู้จักตน
2. รู้ข้อมูลของลูกค้า
3. รู้ข้อมูลของคู่แข่ง
4. ใช้นโยบายส่งเสริมจากภาครัฐบาล
5. วางแผนการเงินในระยะยาว
6. การทำบัญชี
7. การบริการที่มีประสิทธิภาพ
8. ขายสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพ
9. จ้างบุคลากรที่เหมาะสม
10. เลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมกับสินค้าหรือบริการ

การวิเคราะห์การเป็นผู้ประกอบการ

ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการได้นั้น ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการควรจะต้องทำการศึกษาด้านต่างๆ ดังนี้

1. ศึกษาตนเอง เพื่อให้รู้จักตนเองว่ามีความพร้อมที่จะก้าวไปสู่ธุรกิจโดยมุ่งหวังการมีกำไร และสามารถที่จะดำเนินการไปได้ตลาดไปหรือไม่
2. ศึกษาธุรกิจที่จะดำเนินการ เพื่อพิจารณาหาความเป็นไปได้ว่าจะดำเนินธุรกิจนั้นได้ตลอดไปหรือไม่ การแสวงหาโอกาสของธุรกิจ เป็นต้น
3. การจัดทำแผนธุรกิจ การจัดทำแผนธุรกิจสำหรับการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ เปรียบเสมือนการจำลองสถานการณ์ของผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์ตนเองเพื่อเป็นผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวคิดและวางแผน โดยใช้กลยุทธ์ในการวิเคราะห์ที่เรียกว่า SWOT Analysis หรือกลยุทธ์การประเมินสถานการณ์แวดล้อม ดังนี้

1. Strengths คือ จุดแข็ง หมายถึง ตนเองมีจุดแข็งหรือส่วนดีด้านใดบ้าง มีความรู้ความสามารถทางด้านใด
2. Weaknesses คือ จุดอ่อน ตนเองมีจุดด้อยด้านใด สิ่งใดที่ไม่ถนัด ไม่ชอบหรือทำไม่ได้ ควรพยายามหาทางแก้ไขปรับปรุง
3. Opportunities คือ โอกาส ซึ่งเป็นปัจจัยของสภาพแวดล้อมภายนอก ที่เอื้ออำนวยให้การทำงานนั้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

4. Threats คือ อุปสรรค เป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมาย ซึ่งอาจทำให้ตนเองไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้

คุณลักษณะพื้นฐานของผู้ประกอบการ

1. กระหายสู่ความสำเร็จ (Need for Achievement)

ผู้ประกอบการต้องมีความรู้สึกต้องการอย่างแรงกล้าในการทำธุรกิจ หรือต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญ เนื่องจากหากไม่มีความต้องการนี้ ก็จะไม่มีความผลักดันให้ผู้ประกอบการลุกขึ้นมาดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยความต้องการนี้สังเกตได้อย่างชัดเจนว่าจะไม่เหมือนกับความต้องการของคนธรรมดาทั่วไป ทั้งความต้องการด้านทรัพย์สินเงินทอง ชื่อเสียง เกียรติยศ หรือเรียกได้ว่า มีความทะเยอทะยานในระดับสูง

เหตุที่ต้องมีความต้องการอย่างแรงกล้านี้ เป็นเพราะว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้นต้องผ่านความยากลำบากในการดำเนินงานจำนวนมาก และอุปสรรคที่หนักหนาสาหัสแทบทั้งสิ้น ซึ่งถ้าไม่มีความต้องการอย่างแรงกล้านี้ที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตของการเป็นผู้ประกอบการแล้วนั้น การทุ่มเทอย่างแรงกล้าในการทำธุรกิจก็จะไม่เกิดขึ้น ธุรกิจก็จะไม่ประสบความสำเร็จ ที่สำคัญการสร้างธุรกิจให้เกิดขึ้นได้ดีก็คือ ควรสร้างธุรกิจนั้นขึ้นมาจากใจ ซึ่งมันสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะนิสัยใจคอ รวมไปถึงอารมณ์ที่แสดงออกของตัวผู้ประกอบการเอง

เมื่อมองเห็นโอกาสในความเป็นไปได้ และพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว ผู้ประกอบการก็จะทุ่มเททั้งแรงกาย แรงใจ ความสามารถทั้งหมดให้กับการทำธุรกิจ โดยไม่คิดถึงความยากลำบากถึงแม้บนเส้นทางในการทำธุรกิจจะไม่ราบรื่นอย่างที่คิดก็ตาม แต่ด้วยสายเลือดของการเป็นผู้ประกอบการที่ต้องการความสำเร็จแล้วเขาจะพยายามจนสามารถฟันฝ่าอุปสรรคความยากลำบากที่เกิดขึ้นและเกิดการเรียนรู้ถึงข้อผิดพลาดจากการทำงานที่ผ่านมา โดยนำข้อผิดพลาดเหล่านั้นมาเป็นประสบการณ์เพื่อนำไปแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จที่มั่นคง

2. มีลักษณะนิสัยชอบเสี่ยง (Risk Taking)

หลายคนเชื่อว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้นจะพบกับความเสี่ยงสูงอยู่เสมอจึงทำให้หลายคนท้อตั้งแต่ยังไม่ทันได้เริ่มต้น หรือล้มเลิกโครงการในการทำธุรกิจตนเองแล้วกลับไปเป็นลูกจ้างต่อก็มี ความเชื่อเช่นนี้อาจไม่ใช่ความเป็นจริงนัก เนื่องจาก 2 ใน 3 ของผู้ที่ต้องการทำธุรกิจของตัวเอง มักจะมีงานประจำหรืองานพาร์ทไทม์อยู่ก่อนแล้วหรือมีธุรกิจอย่างอื่นอยู่ พวกเขาจะไม่ทุ่มเท ทรัพยากรทั้งหมดมาทำธุรกิจของตนเองจนกว่าจะมีความพร้อม หรือตัดสินใจแล้วว่า เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าแล้วถ้าทำเช่นนั้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะมีความสามารถพิเศษในการประเมินความเสี่ยงตั้งแต่ก่อนจะเริ่มดำเนินการ พวกเขาจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อที่จัดความเสี่ยงในการ

ประกอบการให้ได้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แล้วจึงค่อยตัดสินใจดำเนินการ เพราะพวกเขาารู้ดีว่า ถ้าตัดสินใจอะไรผิดพลาดไป ถือเป็นความเสี่ยงสูงในการส่งผลให้ธุรกิจหยุดชะงัก

ดังนั้น เมื่อพวกเขาได้ประเมินสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจของเขาแล้ว ก็จะลงมือกระทำโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสี่ยงที่น้อยลง แต่ทั้งนี้ก็จะเห็นว่าความเสี่ยงก็ยังมีอยู่ จึงต้องดำเนินไปควบคู่กับความไม่ประมาท ถ้าต้องเสี่ยงอีก ก็ควรหยุดคิดให้รอบคอบก่อนตัดสินใจทุกครั้ง

กล่าวคือ ผู้ประกอบการจะรู้ดีกว่า “ธุรกิจ” กับ “ความเสี่ยง” เป็นของที่ควบคู่กัน และจะทราบดีว่าควรเสี่ยงมากน้อยแค่ไหน เพราะการที่มีความเสี่ยงในการทำธุรกิจน้อยเกินไปหรือต่ำเกินไป 50% ก็ไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการที่ดีได้ ยังคงต้องรับสภาพการเป็นลูกจ้างหรือเรียกกันว่ามนุษย์เงินเดือนต่อไป แต่ทั้งนี้การมีความเสี่ยงเกิน 80-90% ก็ไม่ใช่เรื่องที่ดี เพราะอาจผิดพลาดได้ ทางที่ดีผู้ประกอบการที่ต้องการความสำเร็จควรมีความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง คือมีโอกาสประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ความเสี่ยงระดับนี้จะไม่เกินความสามารถของผู้ประกอบการที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ หากได้มีการวางแผนการทำงานที่ถูกต้องและประเมินความเป็นไปได้แล้ว

3. คิดอย่างสร้างสรรค์ และ สร้างฝันให้ยิ่งใหญ่ (To Walk again)

อีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญมาก ๆ ของผู้ประกอบการที่ดีต้องมี นั่นก็คือ การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือมีจินตนาการที่ไม่เหมือนคนอื่น ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่อยู่ในกรอบที่ผู้ประกอบการสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงด้วย พวกเขามีความสามารถในการเสาะหาโอกาส จากความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ซึ่งบุคคลอื่นมองไม่เห็น สามารถนำจินตนาการมาแปลงเป็นความจริงได้ ไม่ว่าจะเรื่องนั้นจะเป็นเรื่องที่หลายคนคาดไม่ถึงก็ตาม คุณลักษณะที่โดดเด่นของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จประเภทที่เหนือจากบุคคลทั่วไปอีกอย่างคือ การมองบางสิ่งบางอย่างด้วยสัมผัสที่ยิ่งใหญ่ มีแนวคิดมีความฝันในการประกอบธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ สามารถมองจากจุดเล็กๆ แล้วสานฝันให้สามารถขยายเป็นกิจการใหญ่โตได้(คือเริ่มจากก้าวเล็กแล้วค่อยใหญ่ขึ้น)ในขณะที่บุคคลทั่วไปจะมองเพียงบางส่วนเท่านั้น การมองภาพที่ยิ่งใหญ่นี้ นักวิชาการเชื่อว่า เกิดจากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจโดยการพิจารณารายละเอียดอย่างรอบคอบที่ทำให้ผู้ประกอบการเห็นภาพของธุรกิจอย่างชัดเจน มองเห็นจุดเริ่มต้น และจุดสิ้นสุดหลังจากนั้นจึงเกิดการสร้างกิจกรรมที่ยิ่งใหญ่

นอกจากนี้ ยังเป็นผลจากการที่มีความกล้าเสี่ยงที่จะลงทุนในธุรกิจ ที่คำนวณแล้วจะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า ดังนั้นเมื่อคิดใหญ่ มองภาพใหญ่แล้ว ผลตอบแทนก็จะมากไปด้วย

4. ยึดมั่นไม่ย่อท้อ

คุณสมบัติประการนี้เกิดขึ้นเพราะผู้ประกอบการทุกคนมักจะประสบความสำเร็จร่วมกันก็คือการเผชิญกับอุปสรรคนานาประการ ที่ถ้าโถมเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จคือ บุคคลที่ไม่ล้มเลิกอะไรง่าย ๆ และทุกคนล้วนเคยล้มเหลวมาก่อน หรือผิดพลาด

มาแล้วทั้งนั้น แต่ความผิดพลาดหรือความล้มเหลวดังกล่าวไม่ได้ทำให้เป้าหมายของผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงไป หากพวกเขาเชื่อว่า ความล้มเหลวหลายต่อหลายครั้งที่เกิดขึ้น เปรียบเสมือนบันไดที่จะทำให้พวกเขาก้าวไปสู่จุดที่สูงที่สุดได้มากขึ้นต่างหาก และวันหนึ่งเมื่อความสำเร็จที่แท้จริงมาเยือน พวกเขา ก็จะชื่นชมมันอย่างเต็มที่ ส่วนผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ไม่เคยล้มเหลวมาก่อนนั้น สิ่งที่เขาได้รับก็คือ การได้เรียนรู้ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต และการบริหารธุรกิจที่เพิ่มมากขึ้น พวกเขา รู้ว่าความยากลำบากในงานเปรียบเสมือนเครื่องนุ่งห่มของความสำเร็จ ยิ่งประสบความสำเร็จมากลำบากมากเพียงใด เสื้อผ้าที่สวมใส่ก็ยิ่งดูมีราคามากขึ้นเท่านั้น พวกเขา รู้ว่ายิ่งผ่านประสบการณ์แห่งความล้มเหลวมากครั้งเท่าใด บันไดแห่งความสำเร็จก็ยิ่งทอดสูงขึ้นเท่านั้นและจุดสูงสุดของบันได ล้วนเป็นสถานที่ซึ่งน่าพิศมัยยิ่งนัก เพียงแต่ว่า ในห้วงเวลาดังกล่าวก่อนที่จะผ่านพ้นประสบการณ์มาได้หลายคนล้วนเจ็บปวดท้อแท้ที่แข้งแกร่งเท่านั้น จึงจะเป็นผู้รอด

5. **เชื่อมั่นในตนเอง**

คุณสมบัติประการสำคัญอีกประการหนึ่งของการเป็นผู้ประกอบการคือ การมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตัวเอง และแนวคิดในการดำเนินธุรกิจของตัวเอง แม้ว่าในระหว่างของการก่อสร้างตัวนั้น บุคคลรอบข้างไม่ว่าจะเป็น ญาติสนิท เพื่อนฝูง นายธนาคาร หรือกระทั่งคู่ชีวิต จะไม่เชื่อมั่นในผู้ประกอบการคนนั้นก็ตาม ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ จะต้องมีความเชื่อมั่นว่า เขาสามารถทำได้สำเร็จในงานอะไรก็ตามที่เขาตั้งใจหรือกำหนดไว้ว่าจะทำ ความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการนี้ บางทีก็ไม่ได้เกิดขึ้นมาเอง หากเกิดขึ้นมาจากการผสมผสานประสบการณ์อันยาวนานของตัวผู้ประกอบการเอง ผู้ประกอบการใหม่บางครั้งได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ จากการทำงานที่ตนได้ทำระหว่างประกอบอาชีพอยู่ บางรายได้รับหลักการทำงานในองค์กรเดิมที่ได้ทำอยู่กับบุคคลอื่นมาก่อน ประสบการณ์เหล่านั้นบางครั้งได้รับมาเพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ในความเป็นจริงเพราะยังขาดหลักการในการบริหารองค์กรที่ถูกต้องและผู้ประกอบการยังขาดความเชื่อมั่นเมื่อนำวิธีการเหล่านั้นมาปฏิบัติจริง

หลายคนเชื่อว่า วิธีสร้างความเชื่อมั่นโดยเรียนรู้จากการทำงานที่อื่นมาก่อนนั้นเป็นต้นทุนในการประกอบธุรกิจที่ราคาต่ำสุดและเปรียบเสมือนการเรียนทางลัด ทั้งยังได้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่าที่สุดใน การประกอบธุรกิจ(สำหรับหนังสือบางเล่มก็เป็นโค้ดได้เช่นกัน) ในขณะที่บางคนมีจุดเริ่มต้นในการเป็นผู้ประกอบการมาจากศูนย์ ไม่มีแม้แต่เงินทอง ทรัพย์สิน เพื่อนฝูง หรือความรู้หรือเรียกได้ว่าไม่มีอะไรเลยนอกจากความเชื่อมั่น คิดเพียงแต่ว่าความเชื่อมั่นสามารถสร้างธุรกิจที่ตนรักและต้องการให้เกิดขึ้นได้ จึงเริ่มทำงานตามสิ่งที่ตนเองเชื่อ แล้วก็ฝ่าฟันไปยังเป้าหมายที่ต้องการจนได้

6. **มีความสามารถในการตัดสินใจ**

หลายคนเชื่อว่า บุคคลคนหนึ่งมีความสามารถแตกต่างไปจากบุคคลอื่นนั้นส่วนหนึ่งมาจากความสามารถในการตัดสินใจของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน และผู้ประกอบการก็เป็นบุคคลหนึ่งที่มีความสามารถในการตัดสินใจที่แตกต่างและโดดเด่นจากบุคคลอื่น สาเหตุส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าในตัวผู้ประกอบการทุกคนจะมีสัญชาตญาณหนึ่งที่บ่งบอกว่าเมื่อใดควรตัดสินใจและเมื่อใดไม่ควร

ตัดสินใจโดยเฉพาะการตัดสินใจในภาวะวิกฤติว่าควรจะทำอะไรกับธุรกิจหรือในชีวิตของตนเองแต่อย่างไรก็ตาม หากศึกษาให้ดีแล้วจะพบว่า กระบวนการของการตัดสินใจของผู้ประกอบการล้วนผ่านการกลั่นกรองด้วยดีมาแล้วสิ้นเชิงเป็นผลมาจากการสั่งสมประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตที่ผ่านมาและการตรวจสอบจากสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นนั่นเอง ผู้ประกอบการที่ดีส่วนใหญ่เชื่อว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่เกิดขึ้น ล้วนมาจากการตัดสินใจของตนเอง ผลของการตัดสินใจ แม้ว่าจะผิดหรือจะถูกก็เป็นเรื่องที่คุณประกอบการทุกคนยอมรับได้ ถ้าผิดก็ถือเป็นการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ตนเองได้ก้าวสูงขึ้นพร้อมกับการสร้างอนาคตที่มั่นคงแต่ถ้าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องแล้วก็ถือว่าเป็นการสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้น ในทางตรงกันข้าม ก็ยังมีบุคคลบางส่วนที่เชื่อในเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นตัวเอง พวกนี้มักเชื่อโชคชะตา เชื่อในสภาพเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมภายนอก มองว่าปัจจัยภายนอกเป็นตัวกำหนดความสำเร็จ หรือเรียกได้ว่าถูกปัจจัยภายนอกครอบงำอยู่ ซึ่งคนเหล่านี้ส่วนใหญ่มักไม่ประสบความสำเร็จในฐานะของการเป็นผู้ประกอบการ

7.

กล้าเปลี่ยนแปลงถือเป็นโอกาส

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่หรือเรียกได้ว่าแทบคนมองว่า การเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องปกติซึ่งจะตรงกับบุคคลทั่วไปที่มองว่าการเปลี่ยนแปลงคือ หายนะ เพราะมันสามารถพลิกชีวิตคนคนหนึ่งจากเคยมีชีวิตที่สุขสบายให้กลายเป็นยากได้ในพริบตา แต่สำหรับมุมมองของผู้ประกอบการถือเป็นเรื่องจำเป็นของชีวิต บางครั้งหลายคนพยายามค้นหาความเปลี่ยนแปลงด้วยตนเองอย่างกระหายเสียอีก เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะพวกเขามองว่า การเปลี่ยนแปลงถือเป็นโอกาสสำคัญของชีวิตเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งใหม่ ๆ การใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมายหรือพฤติกรรมของบุคคล คือหัวใจสำคัญของการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ อันเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องการอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจไทยที่เกิดขึ้นเมื่อหลายปีที่ผ่านมา ก่อให้เกิดคนตกงานเป็นจำนวนมาก หลายกิจการต้องปิดตัวลง แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่เริ่มต้นชีวิตโดยเปิดกิจการใหม่ และนั่นก็คือ ก้าวแรกของการเป็นผู้ประกอบการที่ดีและยิ่งใหญ่ในอนาคตนั่นเองเวลาเป็นทรัพย์สินอันมีค่า จงใช้มันให้เกิดประโยชน์อันสูงสุด

8.

อดทนต่อความไม่แน่นอน

ผู้ประกอบการทุกคนต้องพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งไม่คาดฝันที่จะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาทั้งด้านดีและด้านเลวร้าย ตลอดจนปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สภาพภูมิอากาศ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อธุรกิจ และมีความไม่แน่นอนอยู่ตลอดเวลา ผู้ประกอบการทั้งหลายจะรู้ว่าสถานการณ์แบบนี้จะไม่มีใครตัดสินใจทำอะไรมากนัก จึงควรอดทนเพื่อที่จะรอคอยสิ่งที่ดีที่สุด หรือแม้ว่าจะมีความเคลื่อนไหวก็ควรเป็นการเคลื่อนไหวที่ตัดสินใจอย่างรอบคอบแล้ว ทั้งนี้ ชีวิตของผู้ประกอบการ เป็นชีวิตที่ต่างจากบุคคลอื่น เนื่องจากดำเนินไปภายใต้การกำหนดของตนเอง ไม่มีแบบแผนที่ถูกกำหนดไว้อย่างเด่นชัด ไม่มีใครกำหนดแผนการหรือลำดับชีวิต 1-2-3 ของผู้ประกอบการแต่ละคนได้ หลายคนไม่เคยวางแผนให้ตัวเองด้วยซ้ำไปว่าต้องทำอะไร แต่ก็สามารถประสบความสำเร็จได้ เพราะ

อดทน

ทำ

แล้วก็ทำ

ต่อไป

9.

มีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้า

ความต้องการอย่างแรงกล้าและความคิดที่ดีเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการแตกต่างจากบุคคลอื่น เพราะคนทั่วไปรู้ว่า ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ มักมีความคิดริเริ่มในสถานการณ์ที่บุคคลอื่นไม่สามารถทำได้ คนทั่วไปหลายคนมีแนวคิดที่ดี แต่ขาดความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ ผู้ประกอบการที่ดีจึงควรทำตามแนวคิดที่ตนเองมี และเริ่มต้นทำตามแนวคิดที่วางไว้ เมื่อมีโอกาสที่เหมาะสมดังนั้นเมื่อมีการเริ่มต้น โอกาสแห่งความสำเร็จย่อมมีมากกว่าการไม่ลงมือทำอะไรเลย และผู้ประกอบการทุกคนจะต้องมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จสูงกว่าบุคคลอื่น แม้ว่าจะต้องมีการเผชิญกับอุปสรรคนานาประการก็ตาม

อย่างไรก็ตาม การเป็นผู้ประกอบการที่ดี ไม่เพียงแต่จะปฏิบัติภารกิจของตนให้ลุล่วงไปเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผู้ประกอบการต้องประสบความสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์แบบ และต้องมีความต้องการที่จะให้ผลงานของตนไม่มีที่ติอีกด้วย ต้องเอาใจใส่ในรายละเอียดของงานคุณภาพของสินค้า และใส่ใจต่อบริการที่สร้างความประทับใจต่อลูกค้าคนที่จะเปลี่ยนวิกฤตเป็นโอกาสได้ ต้องฉลาดคิดและสร้างสรรค์

10.

คุณค่าของเวลามีความสำคัญ

ผู้ประกอบการที่ดีจะให้ความสำคัญต่อเวลาสูงมาก เพราะพวกเขาคิดว่าเป็นการได้ผลกำไรที่มีผลตอบแทนคุ้มค่า และไม่ต้องลงทุนใด ๆ เลย เพียงแค่ขยันมากขึ้นอีกเล็กน้อย หรือเหนื่อยเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการตื่นเช้าหรือเข้านอนช้ากว่าคนทั่วไป โดยคิดเสมอว่า ไม่มีงานอันไหนที่จะทำได้ทันเพราะทุกงานเป็นเรื่องที่เร่งด่วนทั้งสิ้น และด้วยลักษณะแบบนี้ อาจทำให้พนักงานที่ร่วมงานด้วยเกิดความรำคาญเพราะมีทัศนคติที่แตกต่างกันออกไปไม่มีความสำเร็จใดได้มา โดยที่ไม่ลงทุน

คุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ดี

หากคิดมีธุรกิจเป็นของตนเอง หัวใจสำคัญที่ควรพิจารณาก่อนเป็นอันดับแรก คือ คุณสมบัติส่วนตัว เพราะจะช่วยให้การเริ่มต้นไม่ได้แค่เพียงหลักการ แต่เจริญเติบโตได้อย่างแท้จริง พิจารณาว่าเราเป็นคนแบบใด การมีธุรกิจเป็นของตนเองสักหนึ่งอย่าง เป็นความใฝ่ฝันของหลาย ๆ คนที่ต้องการเป็นเจ้าของตนเอง แต่มักจะมีคนจำนวนไม่น้อยที่ก้าวพลาดอย่างน่าเสียดายเพราะมัวแต่มององค์ประกอบภายนอกมากกว่าที่จะใส่ใจองค์ประกอบภายในที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุด สิ่งนั้นก็คือ "คุณสมบัติส่วนตัว" ต้องเข้าใจว่า คุณสมบัติส่วนตัวที่ต้องการจะเริ่มทำธุรกิจนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะสามารถนำไปปรับใช้ต่อยอดในการทำธุรกิจได้อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์ตัวชี้วัดความสำเร็จในการทำธุรกิจของบุคคลนั้นได้ในระดับที่ค่อนข้างสูงอีกด้วย ซึ่งคุณสมบัติเบื้องต้นที่จำเป็นต้องมีของผู้ที่ต้องการจะมีธุรกิจเป็นของตนเองมีดังต่อไปนี้

1. รู้จักตนเอง ผู้ที่ต้องการจะมีธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเป็นของตนเองในอนาคตคุณสมบัติสิ่งแรกที่ต้องมีคือการ การรู้จักตนเอง โดยรู้ว่าสิ่งใดคือสิ่งที่ตนเองต้องการ สิ่งใดใช่ สิ่งใดไม่ใช่สำรวจไปในความต้องการในจิตใจของตนเองว่าลึก ๆ แล้วอะไรคือความต้องการพื้นฐานที่กำลังมองหาอยู่อย่างแท้จริง นอกจากนี้แล้วการรู้จักตนเองยังหมายถึง การเข้าใจในลักษณะบุคลิกภาพของตนเองว่า มีบุคลิกภาพนิสัยเป็นอย่างไร เช่น ผู้ประกอบการบางคนต้องการทำธุรกิจของตนเองเกี่ยวกับบริษัทโฆษณา แต่ต้องประสบความสำเร็จล้มเหลวเพราะอุปนิสัยใจคอที่เป็นคนอารมณ์ร้อนโกรธง่ายที่ไม่เหมาะสมกับการทำธุรกิจโฆษณาที่ต้องค่อยเอาใจลูกค้านั่นเอง

2. ความรู้ คือคุณสมบัติพื้นฐานที่สำคัญที่สุดอันเป็นสิ่งที่ผู้คิดจะสร้างธุรกิจเป็นของตนเองจำเป็นต้องมี เพราะความรู้เปรียบเสมือนใบเบิกทางในการริเริ่มสร้างธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ โดยความรู้ที่สำคัญ มีอยู่ด้วยกัน 2 ส่วนคือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำธุรกิจและความรู้เฉพาะทางเกี่ยวกับธุรกิจที่จะทำ ซึ่งความรู้ที่ดีคือสิ่งที่สามารถนำมาปรับใช้ในการทำธุรกิจได้อย่างเหมาะสมและมีประโยชน์ นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่สามารถแสวงหาได้ตลอดเวลา จึงไม่เป็นปัญหาสำหรับผู้ที่ต้องการจะเริ่มประกอบธุรกิจโดยที่ไม่ได้มีความรู้และประสบการณ์ในบางเรื่องมาก่อน

3. ความคิดสร้างสรรค์ สิ่งต่าง ๆ บนโลกนี้ส่วนใหญ่ล้วนมีผู้ทดลองทำมาหมดแล้ว ดังนั้น ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จึงค่อนข้างจะเป็นผู้ได้เปรียบในการเริ่มสร้างธุรกิจขึ้นใหม่ เพราะความคิดสร้างสรรค์สามารถที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำธุรกิจให้มีความน่าสนใจอีกทั้งยังช่วยสร้างกระแสดึงดูดกลุ่มลูกค้าให้เข้ามาทดลองซื้อผลิตภัณฑ์ทั้งสินค้าและบริการของผู้ประกอบการมากขึ้น โดยที่อาจจะไม่ต้องเสียเงินลงทุนมากเท่ากับออกสินค้าหรือบริการแบบเดิม ๆ ที่มีอยู่ในท้องตลาด ปัจจุบันอยู่แล้วนั่นเอง ดังนั้นใครก็ตามที่มีจะนำมาพัฒนาต่อยอดในเชิงธุรกิจและนี่คือคุณสมบัติเบื้องต้นอีกหนึ่งข้อที่พึงมีก่อนจะริเริ่มเป็นผู้ประกอบการ

4. ความกล้าและความเป็นผู้นำ ความกล้าทำอะไรแปลกใหม่ก็อาจนำมาซึ่งโอกาสใหม่ ๆ เช่นเดียวกันความกล้าในที่นี้หมายถึง ความกล้าทำอะไรแปลกใหม่ก็อาจนำมาซึ่งใหม่ ๆ เช่นเดียวกันความกล้าหมายถึง ความกล้าในเรื่องของการตัดสินใจลงมือทำในเรื่องต่าง ๆ เพราะในโลกของธุรกิจที่มีการแข่งขันกันสูงและไม่มีใครยอมใคร ผู้ที่มีความกล้าเท่านั้นจึงจะเป็นผู้ที่สามารถอยู่รอดได้ ทั้งเรื่องของความกล้าในการตัดสินใจทำธุรกิจที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน อาทิ ความกล้าในการแจกซิมการ์ดโทรศัพท์มือถือฟรีของบริษัทผู้ให้บริการรายหนึ่ง จนเป็นที่มาปรากฏการณ์และสร้างลูกค้าได้เป็นจำนวนมาก เป็นต้น นอกจากนี้ความเป็นผู้นำก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน เพราะจะช่วยสร้างความศรัทธาให้เกิดขึ้นต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจะมีผลต่อการปกครองภายในบริษัทให้มีความน่าเชื่อถือและจะพัฒนาไปเป็นประโยชน์โดยรวมต่อการทำธุรกิจในที่สุด

5. รักในสิ่งที่ทำ ธุรกิจใด ๆ ก็ตามจะสามารถประสบความสำเร็จได้ ส่วนหนึ่งต้องจากผู้ประกอบการมีใจรักที่จะทำในสิ่งดังกล่าวเสียก่อน ซึ่งความรักในสิ่งที่จะทำนี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการมีความพยายามในการศึกษาหาความรู้ และนำมาใช้พัฒนาสร้างสรรค์ธุรกิจของตนเองอย่างประณีตให้ออกมาดีที่สุดใน โดยปราศจากความเหน็ดเหนื่อยและเบื่อหน่ายซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ธุรกิจไม่เจริญก้าวหน้านั่นเอง

6. ความพยายาม อดทน ธุรกิจจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ก็มีสาเหตุมาจากการขาดซึ่งความพยายามและอดทนของผู้ประกอบการนั่นเอง ซึ่งถือเป็นสิ่งที่จำเป็นมากเพราะในหลายครั้งหลายโอกาสที่การทำธุรกิจจะต้องอาศัยความพยายามอดทนเป็นกรณีพิเศษ อาทิเช่น การขายงานให้กับลูกค้า การขายสินค้าและบริการให้กับผู้บริโภค สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าปราศจากซึ่งความอดทนแล้วก็คงเป็นเรื่องยากที่จะประสบความสำเร็จ

7. ความประหยัดและมัธยัสถ์ เนื่องจากการทำธุรกิจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงินเป็นสาระสำคัญ ดังนั้นผู้ประกอบการที่คิดจะริเริ่มทำธุรกิจจะต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีความประหยัดและมัธยัสถ์อยู่บ้างไม่มากก็น้อยหรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่าใช้เงินเป็นนั่นเองเพราะสิ่งนี้จะช่วยให้สามารถควบคุมและจัดการใช้จ่ายจัดการการใช้จ่ายเงินเฉพาะในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งจะเป็นการสร้างรูปแบบในการบริหารเงินในบริษัทและยังเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกน้องผู้ใต้บังคับบัญชาในการเบิกใช้เงินกองกลางของทางบริษัทด้วย

8. ไหวพริบ เพราะธุรกิจคือสิ่งที่มีการแข่งขันกับอยู่ตลอดเวลา คุณสมบัติในเรื่องของไหวพริบและปฏิภาณจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นที่จะต้องมีความคิดจะทำธุรกิจ ผู้ที่มีไหวพริบเป็นเลิศจะเป็นผู้ที่ช่างสังเกต รู้ว่าเวลาใดคือโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงลูกค้าต่อคู่ต่อสู้และควรถอยหรือหาทางออกให้กับบริษัทของตนเองได้ ซึ่งผู้ประกอบการที่ดีไหวพริบที่จะช่วยให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดปลอดภัยต่อไปได้อย่างตลอดรอดฝั่ง

9. เงินทุน เรื่องของเงินทุนก็เป็นสิ่งสำคัญมากที่ผู้ประกอบการพึงจะต้องมี ซึ่งถือเป็น 1 ใน 10 ของคุณสมบัติที่สำคัญ เพราะธุรกิจใดหากไร้ซึ่งเงินทุนแล้วธุรกิจนั้นก็ยากที่จะเกิดขึ้นได้ ซึ่งความจริงแล้วผู้ประกอบการธุรกิจไม่จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ครบตามจำนวนมูลค่าธุรกิจที่ต้องการที่จะสร้างก็ได้ ขอเพียงแต่ให้มีเงินทุนอยู่บ้างเท่านั้นเอง ซึ่งจำนวนเงินที่ขาดอยู่สามารถไปขอกู้ยืมจากแหล่งเงินกู้ตามธนาคารต่าง ๆ ก็ได้ในภายหลัง ผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจะมีความได้เปรียบในบางเรื่องมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ อย่างน้อยก็ในเรื่องของความคิดและปัจจัยความเสี่ยงในการกู้ยืมเงินที่ธนาคารจะใช้ดูประกอบการพิจารณาระหว่างผู้ที่มีเงินทุนอยู่บ้างกับผู้ที่ไม่มีความรู้เลยซึ่งแน่นอนว่าธนาคารย่อมต้องพิจารณาปล่อยกู้ให้กับฝ่ายแรกมากกว่าฝ่ายหลังเพราะมีความเสี่ยงต่างกันค่อนข้างมากนั่นเอง

10. การสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง สิ่งนี้คือสิ่งสุดท้ายของคุณสมบัติเบื้องต้นที่ผู้ประกอบการพึงต้องมีการเริ่มต้นทำธุรกิจ เพราะการมีผู้สนับสนุนโดยเฉพาะจากบุคคลรอบข้างอย่างน้อยจะเป็นการสร้างกำลังใจในการทำงานให้เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังอาจได้ความช่วยเหลือในเรื่องของเงินทุนเมื่อเกิดภาวะขาดสภาพคล่อง หรือความช่วยเหลือในส่วนของคำแนะนำให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา และยังสามารถช่วยฐานลูกค้ากลุ่มใหม่ ๆ ผ่านการแนะนำจากบุคคลที่ให้การสนับสนุนก็เป็นได้

ปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ

เป้าหมายที่สำคัญในการทำธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใดก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความสำเร็จของกิจการที่ผู้ประกอบการจะต้องมีความพิเศษในด้านต่าง ๆ การบริหารธุรกิจที่จะประสบผลสำเร็จ จะเกิดจากปัจจัยที่สำคัญดังนี้ คือ

1. ด้านตัวผู้ประกอบการ

1.1 ความสามารถในการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ จะต้องมีการวางแผนที่ดี คือจะต้องรู้ว่าจะต้องทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ มีการจัดองค์การ การอำนวยการ และควบคุมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

1.2 มีประสบการณ์และมีการฝึกฝนที่ดี การทำในสิ่งที่ตนเองถนัด มีประสบการณ์ จะทำให้ได้เปรียบคู่แข่ง เนื่องจากมีประสบการณ์ จะรู้ถึงปัญหา วิธีการทำงาน และวิธีการผลิตที่จะทำให้สินค้ามีคุณภาพ และเป็นที่ต้องการของลูกค้า

1.3 การมีหัวทางธุรกิจ การมีความคิดสร้างสรรค์จะทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ แตกต่างจากคู่แข่ง จึงมีโอกาที่จะเป็นผู้นำทางธุรกิจ

2. ด้านการบริหาร

2.1 มีความพร้อมทางด้านบุคลากรและวัตถุดิบ การที่ธุรกิจได้บุคลากรที่มีคุณภาพซึ่งเกิดจากประสบการณ์และการฝึกอบรมพัฒนา จะทำให้ผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้องค์กรเจริญเติบโตก้าวหน้า

2.2 มีการบริหารงานที่ทันสมัย ในการทำงานในยุคปัจจุบันปฏิเสธไม่ได้เลยว่ามีเปลี่ยนแปลงทุกวินาที เพราะฉะนั้นธุรกิจควรที่จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาองค์กรสู่คุณภาพ โดยมีการนำในเรื่องของเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการบริหารงานให้มีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน

3. ด้านสภาพแวดล้อม

3.1 เกิดโอกาสธุรกิจ เป็นข้อดีในการจะประกอบการทางธุรกิจที่มีปัจจัยภายนอกช่วยส่งเสริม เช่น ผู้ประกอบการสินค้า OTOP ที่รัฐบาลให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน

3.2 มีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม ทำเลที่ตั้งเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นมากในการประกอบการทางธุรกิจ ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาให้รอบคอบก่อนการตัดสินใจเลือก ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจ เช่น ทำเลที่ตั้งใกล้กับแหล่งชุมชน มีวัตถุดิบอยู่ในแหล่งชุมชน เป็นต้น

3.3 มีข้อได้เปรียบคู่แข่ง เช่น มีค่าแรงงาน และการจัดซื้อวัตถุดิบต่ำกว่าคู่แข่ง ทำให้ขายได้ในราคาที่ต่ำกว่า มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูกค้า เป็นต้น

4. ด้านแหล่งเงินทุน

4.1 มีแหล่งเงินทุนที่ดี เป็นธุรกิจที่น่าสนใจ มีแผนธุรกิจที่ดี ทำให้มีผู้อยากร่วมลงทุนด้วย

4.2 มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอ ทำให้เกิดสภาพคล่อง ไม่ติดขัดในการดำเนินงานทางธุรกิจ

ปัญหาของผู้ประกอบการในประเทศไทย

ปัญหาของผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบด้วยด้านต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านการตลาด ผู้ประกอบการส่วนใหญ่สามารถผลิตได้แต่ขายไม่เป็น เพราะไม่มีกลยุทธ์ทางการตลาดและการพัฒนาส่วนประสมทางการตลาด Marketing Mix ขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะประสบการณ์ด้านการตลาด ประกอบกับการเปิดการค้าเสรีในปัจจุบัน ทำให้ธุรกิจข้ามชาติที่มีความรู้ ประสบการณ์ และทักษะด้านการตลาดเข้ามาแข่งขันกับผู้ประกอบการภายในประเทศ
2. ปัญหาด้านการขาดแคลนเงินทุน ผู้ประกอบการทางธุรกิจส่วนใหญ่จะประสบกับปัญหาในเรื่องของการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เพื่อการขยายกิจการหรือ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์/การทดสอบสมมติฐาน/การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 228,274 คน (สำนักงานกลาง กรมการปกครอง, มีนาคม 2559) ซึ่งประกอบไปด้วย 23 อำเภอ ซึ่งแต่ละอำเภอมียังมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ ดังนี้

อำเภอ	จำนวนประชากรผู้สูงอายุ
ทุ่งสง	20,358
เมือง	30,092
พรหมคีรี	6,225
ลาสกา	7,649
ฉวาง	12,316
พิปูน	5,360
เชียรใหญ่	8,156

ชะอวด	13,644
ท่าศาลา	16,118
นาบอน	4,313
ทุ่งใหญ่	9,648
ปากพนัง	18,067
ร่อนพิบูลย์	12,722
สิชล	15,193
ขนอม	5,209
หัวไทร	12,207
บางขัน	4,615
ถ้าพรหม	2,431
จุฬาภรณ์	4,323
พระพรหม	6,401
นบพิตำ	3,853
ช้างกลาง	4,358
เฉลิมพระเกียรติ	5,016
รวม	228,274

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณจำนวน 396

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่อำเภอเมือง และอำเภอทุ่งสง โดยใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการของ ทาโร ยามาเน่ (อ้างใน เรณา พงษ์เรืองพันธุ์, 2539)

โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ตามสูตรดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{50,450}{1 + (50,450 \times (0.05)^2)}$$

$$= 396 \text{ ตัวอย่าง}$$

เมื่อ	n	แทน	ขนาดของหน่วยตัวอย่างกลุ่มเป้าหมาย
	N	แทน	ประชากรทั้งหมด
	e	แทน	ระดับนัยสำคัญ

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 396 ตัวอย่าง ซึ่งแบ่งเป็น 2 อำเภอ คืออำเภอทุ่งสง และ อำเภอเมือง โดยใช้การคำนวณสัดส่วนเพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลในแต่ละอำเภอ ดังนี้

อำเภอ	วิธีการคำนวณสัดส่วน	จำนวนตัวอย่าง
อำเภอทุ่งสง	$N = \frac{396 \times 20,358}{50,450}$	160
อำเภอเมือง	$N = \frac{396 \times 30,092}{50,450}$	236
		รวมกลุ่มตัวอย่าง 396 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจาก ตำรา แนวคิดทฤษฎีรวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงิน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. รวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนิยามศัพท์ กำหนดตัวแปรและสร้างแบบสอบถาม
3. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเพื่อเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหาและโครงสร้างเพื่อทำการแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำมาทดสอบ (Pretest) จำนวน 30 คน

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้เครื่องมือฉบับที่สมบูรณ์

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพ โครงสร้างลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-ended Question) จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารการเงิน รายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และหนี้สิน โครงสร้างลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่าให้เลือกตอบจำนวน 21 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

- รายได้ จำนวน 3 ข้อ
- ค่าใช้จ่าย จำนวน 6 ข้อ
- การออม จำนวน 4 ข้อ
- การลงทุน จำนวน 4 ข้อ
- หนี้สิน จำนวน 4 ข้อ

ทำการวิเคราะห์ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่าความสำคัญในด้านต่างๆ โดยมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยแต่ละข้อคำถาม มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

- ระดับคะแนน 5 แทนระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- ระดับคะแนน 4 แทนระดับการปฏิบัติมาก
- ระดับคะแนน 3 แทนระดับการปฏิบัติปานกลาง
- ระดับคะแนน 2 แทนระดับการปฏิบัติน้อย
- ระดับคะแนน 1 แทนระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามได้แปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับการปฏิบัติ	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	4.21-5.00
มาก	3.41-4.20
ปานกลาง	2.61-3.40

น้อย	1.81-2.60
น้อยที่สุด	1.00-1.80

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้มแข็งทางการเงินโครงสร้างลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่าให้เลือกตอบจำนวน 6 ข้อ

ทำการวิเคราะห์ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่าความคิดเห็นในด้านต่างๆ โดยมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยแต่ละข้อคำถาม มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

- ระดับคะแนน 5 แทนระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- ระดับคะแนน 4 แทนระดับความคิดเห็นมาก
- ระดับคะแนน 3 แทนระดับความคิดเห็นปานกลาง
- ระดับคะแนน 2 แทนระดับความคิดเห็นน้อย
- ระดับคะแนน 1 แทนระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามได้แปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	4.21-5.00
มาก	3.41-4.20
ปานกลาง	2.61-3.40
น้อย	1.81-2.60
น้อยที่สุด	1.00-1.80

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเรื่อง การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สอบถามจากผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัย หนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพ การบริหารการเงิน 5 ด้าน ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุน และหนี้สิน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์/การทดสอบสมมติฐาน/การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลข แล้วบันทึกลงในโปรแกรม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามลำดับ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครอบครัว และอาชีพ ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1

2. วิเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารการเงิน ได้แก่ รายได้ ค่าใช้จ่าย การออม การลงทุนและหนี้สิน ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2

3. วิเคราะห์เกี่ยวกับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3

4. วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารการเงินที่แตกต่างกันของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) ใช้การแจกแจงกรณีตัวแปรกลุ่มย่อยมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สถิติ One-Way Analysis Of Variance เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4

5. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของการบริหารการเงินที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (Pearson Correlation) เป็นค่าที่วัดความสัมพันธ์โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 5

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช” ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)
\bar{X}	แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D	แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
T	แทนค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน (t-distribution)
Df	แทนขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทนผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทนค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of square)
F	แทนค่าที่ใช้พิจารณาใน (F-distribution)
Sig	แทนระดับนัยสำคัญในสถิติ (Significances)
*	แทน ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลการบริหารการเงิน

ตอนที่ 3 ข้อมูลความเข้มแข็งทางการเงิน

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล/ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	161	40.3
หญิง	239	59.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมา ได้แก่ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 40.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
60-69 ปี	218	54.5
70-79 ปี	109	27.3
80-89 ปี	57	14.3
90 ปีขึ้นไป	16	4.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 60 – 69 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมา อายุ 70-79 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.3 อายุ 80-89 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.3 และ อายุ 90 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	65	16.3
สมรส	208	52.0
หม้าย	94	23.5

แยกกันอยู่/อย่าร้าง	33	8.3
อื่นๆ	0	0.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา สถานภาพเป็นหม้าย คิดเป็นร้อยละ 23.5 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 16.3 สถานภาพแยกกันอยู่/อย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 8.3 และ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ได้ศึกษา	45	11.3
ประถมศึกษา	252	63.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	76	19.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	6	1.5
ปริญญาตรี	21	5.3
ปวส.	0	0.0
อื่นๆ	0	0.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 19.0 ไม่ได้ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.3 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 1.5 ปวส.และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนบุตร

จำนวนบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีบุตรในการดูแล	134	33.5
จำนวน 1 คน	58	14.5
จำนวน 2 คน	120	30.0
จำนวน 3 คนขึ้นไป	88	22.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีบุตรในการดูแล คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 จำนวน 3 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.0 และจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตัวคนเดียว	54	13.5
จำนวน 2 คน	78	19.5
จำนวน 3 คน	86	21.5
จำนวน 4 คนขึ้นไป	182	45.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว จำนวน 4 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และตัวคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ	78	19.5
รับจ้างทั่วไป	138	34.5
ค้าขาย	88	22.0
เกษตรกร	95	23.8
อื่นๆ	1	0.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมา เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 23.8 ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 22.0 ไม่มีอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 19.5 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลการบริหารจัดการการเงิน

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

การบริหารการเงิน	ระดับการปฏิบัติ		
	Mean	Std.Deviation	แปลความ

รายได้	3.64	0.985	มาก
ค่าใช้จ่าย	3.63	0.895	มาก
การออม	3.56	0.936	มาก
การลงทุน	3.11	1.334	ปานกลาง
หนี้สิน	3.69	0.893	มาก
รวม	3.53	0.894	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า การบริหารการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) โดยมี หนี้สิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) รายได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) ค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) การออม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านรายได้

รายได้	ระดับการปฏิบัติ		
	Mean	Std.Deviation	แปลความ
ท่านมีการจัดสรรรายได้ให้เหมาะสมและเพียงพอ กับค่าใช้จ่าย	4.03	0.956	มาก
ท่านมีรายได้เสริมจากการทำธุรกิจส่วนตัว	3.59	1.192	มาก
ท่านมีรายได้จากการลงทุนในทรัพย์สินต่างๆ เช่น การให้เช่าบ้าน ที่ดิน เป็นต้น	3.29	1.397	ปานกลาง
รวม	3.64	0.985	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านรายได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$) พิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้

ประเด็นระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านรายได้ ที่สูงที่สุด คือ มีการจัดสรรรายได้ให้เหมาะสมและเพียงพอกับค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) น้อยที่สุด คือ มีรายได้จากการลงทุนในทรัพย์สินต่างๆ เช่น การให้เช่าบ้าน ที่ดิน เป็นต้น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$)

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย	ระดับการปฏิบัติ		
	Mean	Std.Deviation	แปลความ
ท่านมีการกำหนดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน	4.23	1.753	มาก

ท่านมีการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น	4.20	0.916	มาก
ท่านมีการใช้จ่ายภายในงบประมาณและหมั่นตรวจสอบรายการใช้จ่ายของท่าน	3.37	1.521	มาก
ท่านมีการจัดทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย	3.12	1.322	ปานกลาง
ท่านมีการวัดคุณค่ากับมูลค่าก่อนซื้อสินค้าและบริการทุกครั้ง	3.79	1.019	มาก
ท่านมีการวางแผนใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต	3.06	1.417	ปานกลาง
รวม	3.63	0.894	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านค่าใช้จ่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) พิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้

ประเด็นระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านค่าใช้จ่าย ที่สูงที่สุด คือ มีการกำหนดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) น้อยที่สุด คือ มีการวางแผนใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$)

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d) ระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการออม

การออม	ระดับการปฏิบัติ		
	Mean	Std.Deviation	แปลความ
ท่านให้ความสำคัญกับการออมเงินมากกว่าช่องทางเดียว	3.74	1.113	มาก
ท่านมีการออมเงินจากรายได้อย่างสม่ำเสมอ	3.43	1.083	ปานกลาง
ท่านมีการบริหารจัดการในการออมเงินและเพิ่มจำนวนเงินให้มากขึ้นตามความสามารถในการหารายได้ของท่าน	3.94	1.014	มาก
ท่านมีการตั้งเป้าในการออมเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของรายได้ประจำของท่าน	3.13	1.256	ปานกลาง
รวม	3.56	0.936	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการออม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) พิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้

ประเด็นระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการออม ที่สูงที่สุด มีการบริหารจัดการในการออมเงินและเพิ่มจำนวนเงินให้มากขึ้นตามความสามารถในการหารายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$) น้อยที่สุด คือ มีการตั้งเป้าในการออมเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของรายได้ประจำ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 3.13$)

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d)ระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการลงทุน

การลงทุน	ระดับการปฏิบัติ		
	Mean	Std.Deviation	แปลความ
ท่านมีการลงทุนในกองทุนรวมทั่วไป กองทุนรวมหุ้น และกองทุนรวมในอสังหาริมทรัพย์	3.25	1.447	ปานกลาง
ท่านมีการศึกษาความสามารถของตนเองในการลงทุนก่อนการลงทุน	3.08	1.457	ปานกลาง
ท่านมีการลงทุนในสลากออมสินประเภทต่างๆ	3.26	1.263	ปานกลาง
ท่านได้มีการศึกษา ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุน	2.85	1.470	ปานกลาง
รวม	3.11	1.334	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการลงทุน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) พิจารณาเป็นรายข้อดังนี้

ประเด็นระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการลงทุน ที่สูงที่สุด คือ มีการลงทุนในสลากออมสินประเภทต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) น้อยที่สุด คือ การศึกษา ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$)

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)ระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านหนี้สิน

หนี้สิน	ระดับการปฏิบัติ		
	Mean	Std.Deviation	แปลความ
ท่านมีการบริหารจัดการในการสร้างภาระหนี้สินอย่างสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของท่าน	4.23	1.002	มาก
ท่านมีการกั๊ยืมเงินเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้เช่น บ้าน คอนโดฯ อาคารพาณิชย์เพื่อให้มีรายได้จากการให้เช่า	2.99	1.574	ปานกลาง
ท่านมีความระมัดระวังในการที่จะไม่สร้างภาระหนี้ที่เกินความจำเป็น	4.25	0.934	มาก
ท่านมีการทำประกันเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เพียงพอสำหรับวงเงินหนี้สินที่ท่านมี	3.30	1.461	ปานกลาง
รวม	3.69	0.893	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่าระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านหนี้สิน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.69$) พิจารณาเป็นรายข้อ ดังนี้
 ประเด็นระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านหนี้สิน ที่สูงที่สุด คือ มีความระมัดระวังในการที่จะไม่สร้างภาระหนี้ที่เกินความจำเป็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) น้อยที่สุด คือ การกั๊ยืมเงินเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้เช่น บ้าน คอนโดฯ อาคารพาณิชย์เพื่อให้มีรายได้จากการให้เช่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$)

ตอนที่3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความเข้มแข็งทางการเงิน

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)ระดับการปฏิบัติการความเข้มแข็งทางการเงิน

ความเข้มแข็งทางการเงิน	ระดับการปฏิบัติ		
	Mean	Std.Deviation	แปลความ
ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 15% ต่อปี	3.28	1.393	ปานกลาง

ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้นจากทรัพย์สิน เช่น บ้านเช่า ที่ดินให้เช่า,เงินปันผลจากสหกรณ์,สลากออมสิน,สลาก ธกส.	3.37	1.219	มาก
ท่านมีการออมอย่างน้อย 30% ของรายได้ต่อไป	3.21	1.334	ปานกลาง
ท่านมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยที่ลดลง	4.09	0.901	มาก
ท่านมีหนี้สินที่ลดลงก่อให้เกิดรายได้มากกว่าหนี้สินเพื่อการบริโภค	3.08	1.541	ปานกลาง
ท่านมีการลงทุนในหลายประเภท เช่น แชร่ ทองคำ อสังหาริมทรัพย์ กองทุนต่างๆ ธรรมเนียมประกันชีวิต	3.40	1.197	ปานกลาง
รวม	3.40	1.074	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 พบว่า ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$)

ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่สูงที่สุดคือ การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยที่ลดลง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) น้อยที่สุดคือ มีหนี้สินที่ลดลงก่อให้เกิดรายได้มากกว่าหนี้สินเพื่อการบริโภค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารจัดการการเงินที่แตกต่างกัน ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ

การบริหารจัดการการเงิน	ชาย		หญิง		t	p
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
รายได้	3.55	0.971	3.70	0.991	-1.532	0.126
ค่าใช้จ่าย	3.53	0.838	3.69	0.927	-1.804	0.072
การออม	3.44	0.971	3.64	0.905	-2.090	0.037
การลงทุน	3.09	1.311	3.12	1.352	-2.241	0.809
หนี้สิน	3.62	0.94	3.75	0.863	-1.45	0.148

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามเพศที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามเพศที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่ายส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามเพศที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการออม แตกต่างกันไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามเพศที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามเพศที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอายุ

การบริหารจัดการการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ด้านรายได้	ระหว่างกลุ่ม	3	116.428	38.809	56.844	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	270.362	0.683		
	รวม	399	386.790			
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	90.300	20.100	30.700	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	259.268	0.655		
	รวม	399	319.568			
ด้านการออม	ระหว่างกลุ่ม	3	73.680	24.003	35.250	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	275.906	1.612		
	รวม	399	349.586			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3	72.009	24.003	14.889	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	638.415	1.612		

	รวม	399	710.424			
ด้านหนี้สิน	ระหว่างกลุ่ม	3	35.008	11.669	16.134	0.000
	ภายในกลุ่ม	395	285.689	0.723		
	รวม	398	320.697			

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05**

จากตารางที่ 16 พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่าย แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการออม แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุน แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามสถานภาพ

การบริหารจัดการการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ด้านรายได้	ระหว่างกลุ่ม	3	91.937	30.646	41.158	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	294.853	0.745		
	รวม	399	386.790			
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	40.761	13.587	19.298	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	278.806	0.704		
	รวม	399	319.568			
ด้านการออม	ระหว่างกลุ่ม	3	61.843	20.614	28.370	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	287.743	0.727		
	รวม	399	349.586			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3	92.462	30.821	19.750	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	617.962	1.561		
	รวม	399	710.424			
ด้านหนี้สิน	ระหว่างกลุ่ม	3	38.210	12.737	17.810	0.000

ภายในกลุ่ม	395	617.962	0.715
รวม	398	710.424	

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05**

จากตารางที่ 17 พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่าย แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการออม แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุน แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา

การบริหารจัดการการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ด้านรายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	18.705	4.726	5.085	0.001
	ภายในกลุ่ม	394	366.178	0.929		
	รวม	398	385.083			
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	4	4.568	1.142	1.436	0.221
	ภายในกลุ่ม	394	313.322	0.795		
	รวม	398	317.890			
ด้านการออม	ระหว่างกลุ่ม	4	9.923	2.481	2.887	0.022
	ภายในกลุ่ม	394	338.541	0.859		
	รวม	398	348.464			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	4	26.375	6.594	3.812	0.005
	ภายในกลุ่ม	394	681.446	1.730		
	รวม	398	707.822			
ด้านหนี้สิน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.476	1.119	1.393	0.236
	ภายในกลุ่ม	394	315.732	0.803		
	รวม	398	320.207			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่าย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการออม แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุน แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนบุตร

การบริหารจัดการการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ด้านรายได้	ระหว่างกลุ่ม	3	22.089	7.363	7.995	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	364.701	0.921		
	รวม	399	386.790			
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	7.433	2.478	3.144	0.025
	ภายในกลุ่ม	396	312.134	0.788		
	รวม	399	319.568			
ด้านการออม	ระหว่างกลุ่ม	3	18.502	6.167	7.376	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	331.084	0.836		
	รวม	399	349.586			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3	58.542	19.514	11.854	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	651.883	1.646		
	รวม	399	710.424			
ด้านหนี้สิน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.376	1.792	2.245	0.083
	ภายในกลุ่ม	395	315.321	0.798		
	รวม	398	320.697			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามจำนวนบุตรที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามจำนวนบุตรที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามจำนวนบุตรที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการออมแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามจำนวนบุตรที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุนแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามจำนวนบุตรที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

การบริหารจัดการการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ด้านรายได้	ระหว่างกลุ่ม	3	19.427	6.476	6.981	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	367.363	0.928		
	รวม	399	386.790			
	ระหว่างกลุ่ม	3	12.449	4.150	5.351	0.001

ด้านค่าใช้จ่าย	ภายในกลุ่ม	396	307.119	0.776		
	รวม	399	319.568			
	ระหว่างกลุ่ม	3	6.759	2.253	2.602	0.052
ด้านการออม	ภายในกลุ่ม	396	342.827	0.866		
	รวม	399	349.586			
	ระหว่างกลุ่ม	3	97.743	32.581	21.058	0.000
ด้านการลงทุน	ภายในกลุ่ม	396	612.681	1.547		
	รวม	399	710.427			
	ระหว่างกลุ่ม	3	8.192	2.731	3.452	0.017
ด้านหนี้สิน	ภายในกลุ่ม	395	312.504	0.791		
	รวม	398	320.697			

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05**

จากตารางที่ 20 พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ แตกต่างกันไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่าย แตกต่างกันไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการออม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุน แตกต่างกันไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน แตกต่างกันไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างการบริหารจัดการการเงินความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามอาชีพ

การบริหารจัดการการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Sig
ด้านรายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	136.558	34.140	53.890	0.000
	ภายในกลุ่ม	394	250.232	0.633		
	รวม	398	386.790			
ด้านค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	4	65.428	16.357	25.423	0.000
	ภายในกลุ่ม	394	254.139	0.643		
	รวม	398	319.568			
ด้านการออม	ระหว่างกลุ่ม	4	89.791	22.448	34.130	0.000
	ภายในกลุ่ม	394	259.796	0.658		
	รวม	398	349.586			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	4	124.923	31.231	21.069	0.000
	ภายในกลุ่ม	394	585.502	1.482		
	รวม	398	710.424			

ด้านหนี้สิน	ระหว่างกลุ่ม	4	42.550	10.638	15.068	0.000
	ภายในกลุ่ม	394	278.146	0.706		
	รวม	398	320.697			

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05**

จากตารางที่ 21 พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอาชีพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอาชีพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่าย แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอาชีพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการออม แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอาชีพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุน แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอาชีพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน แตกต่างกันไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2 การบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ต่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์การบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ต่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ

การบริหารจัดการการเงิน	r	sig	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทางเดียวกัน
รายได้	0.797**	0.000	ระดับมาก	ทิศทางเดียวกัน
ค่าใช้จ่าย	0.705**	0.000	ระดับมาก	ทิศทางเดียวกัน
การออม	0.709**	0.000	ระดับมาก	ทิศทางเดียวกัน
การลงทุน	0.904**	0.000	ระดับมาก	ทิศทางเดียวกัน
หนี้สิน	0.780**	0.000	ระดับมาก	ทิศทางเดียวกัน

****มีระดับนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ0.01**

ผลการวิเคราะห์

การบริหารจัดการการเงินด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ Sig = 0.000, r = 0.797**

มีความสัมพันธ์ระดับมากและไปในทิศทางเดียวกัน

การบริหารจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่ายมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ Sig = 0.000, r = 0.705**มีความสัมพันธ์ระดับมากและไปในทิศทางเดียวกัน

การบริหารจัดการการเงินด้านการออมมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ Sig = 0.000, r = 0.709**มีความสัมพันธ์ระดับมากและไปในทิศทางเดียวกัน

การบริหารจัดการการเงินด้านการลงทุนมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ Sig = 0.000, r = 0.904**มีความสัมพันธ์ระดับมากและไปในทิศทางเดียวกัน

การบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ Sig = 0.000, r = 0.780**มีความสัมพันธ์ระดับมากและไปในทิศทางเดียวกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย สามารถสรุปผลการวิเคราะห์และอธิบายได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 59.8 มีอายุ 60-69 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.5 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 52.0 ระดับการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 63.0 ไม่มีบุตรในการดูแล คิดเป็นร้อยละ 33.5 จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีจำนวน 4 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45.5 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 34.5

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน

จากการศึกษาพบว่า

การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.53$) โดยมีการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านหนี้สิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$) การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านรายได้ได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$) การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$) การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการออมอยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) และการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$)

การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้าน รายได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.64$) การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านรายได้ที่สูงที่สุดคือ มีการจัดสรรรายได้ให้เหมาะสมและเพียงพอกับค่าใช้จ่ายอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x}=4.03$) น้อยที่สุด คือ มีรายได้จากการลงทุนในทรัพย์สินต่าง ๆ เช่น การให้เช่าบ้าน ที่ดิน เป็นต้น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.29$)

การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้าน ค่าใช้จ่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.63$) การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สง ายู ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านค่าใช้จ่ายที่สูงที่สุด คือ ประเด็นมีการกำหนดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.23$) น้อยที่สุดคือ ประเด็น มีการวางแผนใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ ในอนาคตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.06$)

การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการ ออม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.56$) การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ ใน จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการออม ที่สูงที่สุด คือ ประเด็นมีการบริหารจัดการในการออมเงินและเพิ่มจำนวน เงินออมให้มากขึ้นตามความสามารถในการหารายได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.94$) ประเด็นที่ น้อยที่สุด คือ มีการ ตั้งเป้าหมายในการออมเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของรายได้ประจำ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=3.13$)

การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการ ลงทุน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.11$) การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของ ผู้สูงอายุ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านการลงทุน สูงที่สุด คือประเด็น มีการลงทุนในสลากออมสินประเภทต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.26$) ประเด็นที่น้อยที่สุดคือ การศึกษาติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุน อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=2.85$)

การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้าน หนี้สิน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.69$) การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของ ผู้สูงอายุ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านหนี้สิน สูงที่สุดคือประเด็น มีความระมัดระวังในการที่จะไม่สร้างภาระ หนี้สินที่เกินความจำเป็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.25$) ประเด็นที่น้อยที่สุด คือ การกู้ยืมเงินเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ที่ ก่อให้เกิดรายได้ เช่น บ้าน คอนโดมีเนียม อาคารพาณิชย์ เพื่อให้มีรายได้จากการให้เช่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.99$)

ตอนที่ 3 ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช
จากการศึกษาพบว่า

ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=4.40$) ความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ประเด็นที่สูงที่สุด คือ การใช้จ่าย ฟุ่มเฟือยที่ลดลง ในระดับมาก ($\bar{x}=4.09$) และประเด็นที่น้อยที่สุด คือ มีหนี้สินที่ลดลงก่อให้เกิดรายได้มากกว่า หนี้สินเพื่อการบริโภค อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.08$)

ตอนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารจัดการการเงินที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุที่แตกต่างกัน

ข้อมูลส่วนบุคคล	การบริหารการเงิน				
	รายได้	ค่าใช้จ่าย	การออม	การลงทุน	หนี้สิน
เพศ	H ₁	H ₁	H ₀	H ₁	H ₁
อายุ	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀
สถานภาพ	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀
ระดับการศึกษา	H ₀	H ₁	H ₀	H ₀	H ₁
จำนวนบุตร	H ₀	H ₀	H ₀	H ₀	H ₁
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	H ₀	H ₀	H ₁	H ₀	H ₀
อาชีพ	H ₁	H ₁	H ₁	H ₁	H ₁

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุป

จากตารางที่ 5.1 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการบริหารการเงินพบว่า

- ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามเพศที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

- ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามเพศที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านการออม ที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามสถานภาพที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ด้านการออม ด้านการลงทุน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนการบริหารจัดการ ด้านค่าใช้จ่าย และด้านหนี้สิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามจำนวนบุตรที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนการบริหารจัดการ ด้านหนี้สิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนการบริหารจัดการ ด้านการออม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
- ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์จำแนกตามอาชีพ ที่แตกต่างกันมีการบริหารจัดการการเงินด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 การบริหารจัดการการเงินของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ต่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุ

ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการการเงินมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

ตารางที่ 5.2 แสดงความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการการเงิน ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

การบริหารจัดการการเงิน	ความเข้มแข็งทางการเงิน	
	r	Sig
1. ด้านรายได้	✓ (0.797**)	0.000

2. ด้านค่าใช้จ่าย	✓ (0.705**)	0.000
3. ด้านการออม	✓ (0.709**)	0.000
4. ด้านการลงทุน	✓ (0.904**)	0.000
5. ด้านหนี้สิน	✓ (0.780**)	0.000

หมายเหตุ : ✓ แสดงความสัมพันธ์ของสมมติฐาน

จากตารางที่ 5.2 พบว่าการบริหารจัดการการเงินด้านราย ด้านรายจ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สินมีความสัมพันธ์กับความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรส การศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่มีบุตรในการดูแล มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป อาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง

จากการปฏิบัติการในการบริหารจัดการการเงิน พบว่า ผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินสูงที่สุด ($\bar{x}=3.69$) ประเด็นที่ผู้สูงอายุให้ความสำคัญมากที่สุดในการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินคือประเด็นมีความระมัดระวังในการที่จะไม่สร้างภาระหนี้สินที่เกินความจำเป็น ($\bar{x}=4.25$) เนื่องจากผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอายุที่มากที่สุดคือ 60-69 ปี ซึ่งเป็นวัยที่ไม่มียานประจำทำเป็นหลักแหล่งรายได้ส่วนมากมาจากการประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งบางเดือนก็มีการจ้างงานมาก บางเดือนรายได้จากการจ้างงานก็ไม่มากจึงให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินมากที่สุด อาจจะมาจากเหตุผลที่ว่าถ้าไม่มีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินแล้ว เมื่อมีภาระหนี้สินเกิดขึ้นก็จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านจิตใจ และร่างกาย เกิดความวิตกกังวล เกิดความเครียด ในการที่ไปสร้างภาระหนี้สินมา โดยรายได้ที่

ได้มาในแต่ละเดือนก็ไม่แน่นอน ยิ่งถ้าเป็นหนี้ระบบที่ไม่ได้ผ่านสถาบันการเงินจะเป็นหนี้ที่ไม่ถูกกฎหมาย มารยาทที่เป็นมาตรฐาน เจ้าหนี้ระบบจะเป็นผู้ที่กำหนดกฎเกณฑ์ กติกาต่าง ๆ เงื่อนไขต่าง ๆ ขึ้นมา ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของอัตราดอกเบี้ยที่สูงเกินความเป็นจริง ส่วนการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน ประเด็นที่ น้อยที่สุดคือ การกู้ยืมเงินเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น บ้าน คอนโดมิเนียม อาคารพาณิชย์ เพื่อให้มีรายได้จากการลงทุนให้เขา

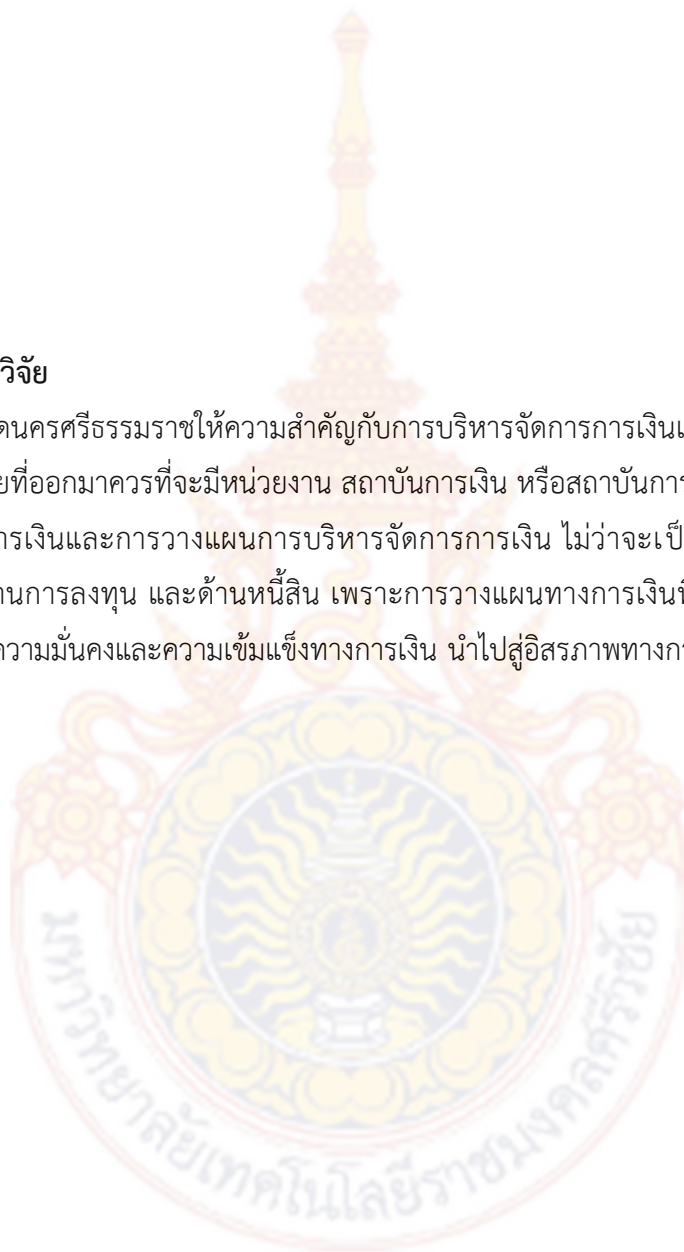
การปฏิบัติการ การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัด นครศรีธรรมราช ด้านที่มีการบริหารจัดการทางการเงินที่น้อยที่สุด คือด้านการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.11$) อันเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุมีอายุมากกว่า 60 ปี และเป็นผู้สูงอายุที่รายได้โดยส่วนใหญ่ มาจากอาชีพรับจ้าง เงินทุนยังมีไม่มากเพียงพอที่จะสามารถนำเงินตรงส่วนนี้ไปลงทุนเพื่อก่อให้เกิดรายได้ในรูป ของผลตอบแทนต่างๆ ได้ และผู้สูงอายุโดยส่วนใหญ่ไม่ได้มีการศึกษา ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุน รูปแบบในการลงทุน รูปแบบผลตอบแทนและความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยในส่วนที่ผู้วิจัยมองว่า สถาบันการเงินอาจจะต้องมีการแนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนสำหรับผู้สูงอายุ หรือแนะนำผลิตภัณฑ์ ทางการเงินที่เหมาะสม

จากความคิดเห็นเรื่องความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ ในระดับมาก ($\bar{x}=4.40$) ประเด็นที่สูงที่สุดคือประเด็นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยที่ลดลง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.09$) ซึ่งผลจากการที่ผู้สูงอายุมีการลดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยลง อาจเป็นจุดแข็งที่สำคัญในการที่จะบริหารจัดการการเงิน ให้ผู้สูงอายุมีความเข้มแข็งทางการเงิน เพราะเมื่อค่าใช้จ่ายลดลง อาจจะมีเงินเพียงพอสำหรับการออม และ การลงทุน สามารถต่อยอดเงินทุนให้มีผลตอบแทนเกิดขึ้น และจากผลการวิจัยยังสังเกตได้ว่าการเพิ่มขึ้นของ รายได้อย่างน้อย 15% ต่อปี ส่งผลต่อความมั่นคง และมั่นคง นำไปสู่ความเข้มแข็งและอิสรภาพทางการเงินที่ ทุกคนต้องการ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราชให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงิน แต่จากผลการวิจัยที่ออกมาควรที่จะมีหน่วยงาน สถาบันการเงิน หรือสถาบันการศึกษาแนะนำหรือให้ความรู้ความเข้าใจด้านการเงินและการวางแผนการบริหารจัดการการเงิน ไม่ว่าจะเป็นในด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านหนี้สิน เพราะการวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งทางการเงิน นำไปสู่อิสรภาพทางการเงินที่ต้องการ

บรรณานุกรม

หนังสือ

เพชรีย์ ชุมทรัพย์. (2549). หลักการลงทุน.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รัชนิกร วงศ์จันทร์. (2553). การบริหารการเงินส่วนบุคคล.กรุงเทพฯ:ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ศิรินุช อินละคร. (2559). การเงินบุคคล.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สหกรณ์ออมทรัพย์กองบัญชาการช่วยรบที่ 4 จำกัด. (2561). นครศรีธรรมราช: สำนักงานสหกรณ์ออมทรัพย์กองบัญชาการช่วยรบที่ 4 จำกัด

สุขใจ น้ำผุด,อนุชานาฏ เจริญจิตรกรรม,สมนึก วิวัฒน์. (2557). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์. (2555). การเงินส่วนบุคคล.กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

กฤษฎา เสกตระกูล. (2562). การวางแผนการเงินส่วนบุคคล:เมื่อประชาชนมั่งคั่งประเทศชาติก็มั่นคง. สืบค้นเมื่อ 31 มกราคม 2562, (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=535>

Maibat. (2561). 5 จุดสำคัญบริหารความมั่งคั่งอย่างถูกวิธี. สืบค้นเมื่อ 31 มกราคม 2562, (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :

<https://www.krungsri.com/bank/th/plearn-plearn/five-important-wealth-management-properly.html>

แนะนำการลงทุนแบบมีอาชีพพร้อมข้อมูลเบื้องต้น. (2560). สืบค้นเมื่อ 29 ตุลาคม 2561, (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.ciia.org>